

ภาคผนวก ง

คำพิพากษาของศาลฎีกา

คำพิพากษาของศาลฎีกา

ศาลฎีกาได้เคยมีคำพิพากษาศาลฎีกาเกี่ยวกับการพนันตามพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช 2478 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพนันไว้ ดังนี้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1028/2531

การเล่นการพนันบิลเลียดเพื่อความรื่นเริงในสมาคมที่สมาคมผู้ร้องซึ่งมีโต๊ะบิลเลียดทั้งหมด 5 โต๊ะเรียกเก็บค่าเกมตามสมควร ย่อมอยู่ในบังคับของกฎกระทรวงที่ให้อำนาจขึ้นได้โดยไม่ต้องมีใบอนุญาตอันสามารถเล่นการพนันกันได้ตามพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 4 วรรคสาม โต๊ะบิลเลียด ลูกบิลเลียดและไม้คิวของกลางที่ผู้ร้องขอคืน จึงไม่เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเล่นการพนันโดยขัดต่อบทแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวซึ่งมาตรา 10 วรรคสอง บัญญัติให้ศาลมีอำนาจจับได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2137/2531

เครื่องรับโทรทัศน์เป็นเพียงเครื่องรับภาพการแข่งขันชกมวยจากสถานีโทรทัศน์ซึ่งเป็นผู้ส่งภาพนั้นมาเท่านั้น การที่จำเลยซึ่งเป็นผู้ดูโทรทัศน์ทำพนัน ผลของการแข่งขันชกมวย หาทำให้เครื่องรับโทรทัศน์เป็นเครื่องมือเครื่องใช้ในการเล่นการพนันชกมวย ตามความหมายแห่งพระราชบัญญัติการพนันโดยแท้จริงไม่

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4272/2531

คดีก่อนนอกจากศาลลงโทษปรับจำเลยแล้ว ยังลงโทษจำคุกจำเลย แต่รอการลงโทษไว้อีกด้วย แม้จำเลยชำระค่าปรับแล้วก็ถือว่าจำเลยพ้นโทษแล้วมากระทำความผิดครั้งนี้อีก จึงเพิ่มโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 14 ทวิ ไม่ได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3059/2532

จำเลยฎีกาว่าฟ้องของโจทก์ตามพระราชบัญญัติการพนันฯ และองค์ประกอบความผิดจะต้องมีผู้เข้าเล่นเล่นในฐานะใดกับผู้ใด มีสินพนัน พนันกันอย่างไร มีส่วนได้เสียอย่างไร และโจทก์ไม่ได้นำสืบว่าไพยสลากกินรวบคืออะไร มีการเล่นกันอย่างไร มีความเป็นมาอย่างไร ฎีกาของจำเลยดังกล่าวล้วนเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงต้องห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3737/2532

คำฟ้องของโจทก์ที่บรรยายว่าจำเลยทั้งหมดกับพวกได้ร่วมกันเล่นการพนันป็อกแปดเก้าหรือการเล่นซึ่งมีลักษณะคล้ายป็อก มีวิธีการเล่นซึ่งดัดแปลงมาจากการเล่นแปดเก้าอันระบุไว้ในบัญชี ก. อันดับที่ 5 และการเล่นป็อกอันระบุไว้ในบัญชี ก. อันดับที่ 11 ย่อมเป็นที่เข้าใจได้แล้วว่า จำเลยทั้งหมดกับพวกเข้าพนันในการเล่นอย่างเดียวกันโดยมีวิธีการเล่นที่พลิกแพลงนำเอาการเล่นแปดเก้ากับการเล่นป็อกเข้ามารวมกัน แล้วเรียกชื่อใหม่ว่าป็อกแปดเก้า จำเลยให้การรับสารภาพตลอดข้อหา แสดงว่าเข้าใจในวิธีการเล่นการพนันตามที่โจทก์กล่าวในฟ้องแล้วเป็นอย่างดี คำฟ้องของโจทก์ไม่เคลือบคลุม

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4474/2532

ข้อความตามที่ศาลบันทึกการฟ้องด้วยวาจาของโจทก์ประกอบกับบันทึกการฟ้องด้วยวาจาที่โจทก์ส่งต่อศาลได้ความว่า เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2532 จำเลยกับพวกได้ร่วมกันเล่นการพนัน

สลากกินรวบ พนันเอาทรัพย์สินกัน โดยจำเลยเป็นเจ้าของรับกินรับใช้และโดยไม่ได้รับอนุญาต แม้ไม่ปรากฏชัดว่าเป็นการเล่นการพนันสลากกินรวบงวดใด แต่จำเลยก็ให้การรับสารภาพตามฟ้อง แสดงว่าจำเลยยอมเข้าใจข้อหาตามฟ้องแล้วมิได้หลงต่อสู้แต่ประการใด จึงหาทำให้ฟ้องของโจทก์ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) ไม่

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1876/2533

จำเลยเปิดร้านขายอาหารและของชำ มีบุตรผู้เยาว์ 2 คนต้องอุปการะเลี้ยงดู โภยสลากกินรวบมี 6 แผ่น และเป็นรายย่อยๆ เงินสดของกลางที่ยึดได้มีเพียง 80 บาท จึงไม่ใช่เป็นการพนันรายใหญ่ ไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยกระทำความผิดมาก่อน จึงมีเหตุอันควรปรานีให้รอการลงโทษจำเลยได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2421/2533

ข้อเท็จจริงได้ความตามที่โจทก์ฟ้องและจำเลยให้การรับสารภาพว่า จำเลยเป็นเจ้าของสำนักจัดให้มีการเล่นพนันขึ้นเพื่อนำมาซึ่งผลประโยชน์แห่งตนและร่วมเข้าเล่นพนันกับลูกค้าผู้เข้าเล่นพนัน ดังนี้ ตามลักษณะหรือสภาพแห่งการกระทำทั้งสองกรณี คือเป็นเจ้าสำนักจัดให้มีการเล่นขึ้นเพื่อนำมาซึ่งผลประโยชน์แห่งตนกรณีหนึ่ง และการร่วมเข้าเล่นพนันกับลูกค้าผู้เข้าเล่นพนันอีกกรณีหนึ่งสามารถแยกออกจากกันได้เป็นการกระทำต่างฐานกัน และมีเจตนาคนละอันกัน จึงเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5591/2534

พระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 14 ทวิ (2) เป็นบทบัญญัติในการเพิ่มโทษเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการพนันที่กำหนดไว้เป็นพิเศษ ต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตราดังกล่าว จะนำหลักเกณฑ์ในเรื่องการเพิ่มโทษตามประมวลกฎหมายอาญามาใช้หาได้ไม่

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 478/2535

การพนันป๊อกเป็นการพนันประเภทห้ามขาด การที่จำเลยที่ 1 เป็น ผู้จัดให้มีการเล่นและมีผู้เข้าร่วมเล่นถึง 22 คน นับว่าเป็นการพนันรายใหญ่ ผู้เล่นล้วนแต่มีอาชีพรับจ้างทำไร่นา แทนที่จะประกอบอาชีพโดยสุจริต กลับมั่วสุมเล่นการพนัน อันเป็นสิ่งมอมเมาและเป็นอบายมุขที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เศรษฐกิจของชาติบ้านเมือง การกระทำของจำเลยที่ 1 จึงไม่มีเหตุสมควรที่จะรอการลงโทษให้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 727/2535

จำเลยเป็นเจ้ามือการพนันสลากกินรวบ ของกลางที่จับได้มีโพลสลากกินรวมถึง 31 แผ่น แม้จะไม่ปรากฏว่าจำนวนเงินเท่าไร และไม่ได้เงินสดเป็นของกลาง แต่ก็ได้ปากกาสีแดง 7 ด้าม ปากกาสีน้ำเงิน 5 ด้าม เป็นของกลางพฤติการณ์ดังกล่าวเป็นการเล่นการพนันสลากกินรวบที่เป็นรายใหญ่ ไม่สมควรที่จะ รอการลงโทษ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 480/2538

จำเลยที่ 18 เป็นเจ้าบ้านและเข้าเล่นการพนัน ไม่มีพฤติการณ์ที่แสดงว่าที่จำเลยที่ 18 จัดให้มีการเล่นพนัน จำเลยที่ 18 จึงมีความผิดเป็นผู้เล่นเท่านั้น การเป็นเจ้าบ้านแต่เพียงอย่างเดียว ไม่มีความผิดตามพระราชบัญญัติการพนันฯ ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำเลยที่ 18 ฐาน

เป็นเจ้าบ้านโดยไม่ชอบ แม้จำเลยที่ 18 จะไม่ได้ฎีกาในปัญหานี้ แต่ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกายกขึ้นวินิจฉัยได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2792/2538

การที่ผู้ชมรายการถ่ายทอดการชกมวยทางโทรทัศน์ทำพนันผลแห่งการชกมวยทำให้เครื่องรับโทรทัศน์เป็นเครื่องมือเครื่องใช้ในการเล่นการพนันตามพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478 ไม่ และเป็นปัญหาข้อกฎหมาย แม้จำเลยรับสารภาพตามฟ้อง เมื่อศาลเห็นว่าทรัพย์สินดังกล่าว มิใช่ทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิด ย่อมมีอำนาจสั่งไม่รับได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 535 - 536/2540

กฎกระทรวงฉบับที่ 23 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนันฯ ระบุถึงการเล่นการพนันตามบัญชี ข ลำดับที่ 28 ท้าย พระราชบัญญัติการพนันฯ ไว้ว่า เครื่องเล่นซึ่งใช้เครื่องกล พลังไฟฟ้า พลังแสงสว่าง หรือพลังอื่นใดที่ใช้เล่นโดยวิธีสัมผัส เลื่อน กด ฯลฯ โยกหมุน หรือวิธีอื่นใด ซึ่งสามารถทำให้แพ้ชนะกันได้ไม่ว่าจะโดยมีการนับแต้มหรือเครื่องหมายใดๆ หรือไม่ ก็ตามนั้น บ่งบอกความหมายอยู่ในตัวว่าเป็นการแพ้ชนะกันระหว่างบุคคลซึ่งเป็นผู้เล่นด้วยกันหรือบุคคลอื่นตั้งแต่ 2 ฝ่ายขึ้นไป สำหรับสภาพของตู้วิดีโอเกมส์ของกลางทั้งสอง

ตู้ในคดีนี้เป็นเครื่องเล่นเกมส์ที่มุ่งประสงค์จะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินและเพิ่มทักษะแก่ผู้เล่นเพียงอย่างเดียว มิได้มุ่งประสงค์ให้ใช้เป็นเครื่องเล่นการพนันแต่อย่างใด แม้ผู้เล่นจะต้องหยอดเหรียญชนิดราคา 5 บาท หรือ 10 บาท เข้าไปในเครื่องก่อนที่ผู้เล่นจะเริ่มเล่นเพื่อให้เครื่องทำงาน แต่การหยอดเหรียญดังกล่าวก็ถือได้ว่าผู้เล่นได้จ่ายเงินเป็นค่าตอบแทนการเล่นเท่านั้น เงินที่วานี้หาใช้เงินสินพนันไม่ ส่วนที่เกมส์มีการต่อสู้และมีการแพ้ชนะกันระหว่างตัวเล่น ทั้งมีจำนวนแต้มหรือจำนวนคะแนนปรากฏขึ้นที่จอภาพของเครื่องเล่น ก็เป็นเรื่องเนื้อหาของเกมส์การเล่นแต่ละประเภทที่ผู้คิดสร้างสรรค์เกมส์ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อความเพลิดเพลินหรือเพื่อฝึกทักษะของผู้เล่น หากผู้เล่นไม่นำเอาผลแพ้ชนะของตัวเล่นเกมส์ดังกล่าวไปเล่นพนันเพื่อการแพ้ชนะระหว่างบุคคลซึ่งเป็นผู้เล่นด้วยกันหรือบุคคลอื่นตั้งแต่ 2 ฝ่ายขึ้นไป เกมส์นั้นก็มิใช่เกมส์การพนันแต่อย่างใด เมื่อตู้วิดีโอเกมส์ของกลางมิได้มีคุณสมบัติที่มิไ้เพื่อใช้เป็นเครื่องเล่นการพนันโดยเฉพาะเพียงอย่างเดียวตู้วิดีโอเกมส์ดังกล่าว จึงมิใช่เครื่องเล่นการพนันที่ผู้เล่นจะต้องมีความผิดตามที่ระบุไว้ในบัญชี ข ลำดับที่ 28 ท้าย พระราชบัญญัติการพนันฯ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 787 - 788/2540

ในขณะที่โจทก์ยื่นฟ้องได้มีกฎกระทรวงฉบับที่ 23 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนันฯ ใช้บังคับอยู่ก่อนแล้ว โดยให้ยกเลิกข้อ 2 แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2504) และข้อ 3 แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2503) และให้เพิ่มเติมการเล่นต่อไปนี้เป็นการเล่นในบัญชี ข. ท้ายพระราชบัญญัติการพนันฯ 1 สะบ้าทอย ฯลฯ 4 เครื่องเล่นซึ่งใช้เครื่องกล พลังไฟฟ้า พลังแสงสว่าง หรือพลังอื่นใดที่ใช้เล่น โดยวิธีสัมผัส เลื่อน กด ดึง ดัน ยิง โยนโยก หมุน หรือวิธีอื่นใด ซึ่งสามารถทำให้แพ้ชนะกันได้ไม่ว่าจะโดยมีการนับแต้มหรือเครื่องหมายใดๆ หรือไม่ก็ตาม ดังนั้น โดยผลของกฎกระทรวงฉบับที่ 23 (พ.ศ. 2530) เครื่องเล่นตามคำบรรยายฟ้องโจทก์ในบัญชี ข. อันดับที่ 28 จึงมีองค์ประกอบแตกต่างจากที่กำหนดไว้ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2503) และกฎกระทรวง ฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2504) โดยได้บัญญัติเพิ่มเติมลักษณะของเครื่องเล่น

ดังกล่าวมีสาระสำคัญว่าต้องเป็นเครื่องเล่นซึ่งสามารถทำให้แพ้ชนะกันได้ และต้องมีวิธีการใช้เครื่องเล่นดังกล่าวโดยวิธีสัมผัส เลื่อน กด ดึง ดัน ยิง โยน โยก หมุน หรือวิธีอื่นใด ซึ่งสามารถทำให้แพ้ชนะกันได้ และโจทก์ต้องบรรยายฟ้องถึงลักษณะของเครื่องเล่นดังกล่าวอันถือเป็นองค์ประกอบแห่งความผิดของกฎกระทรวงฉบับดังกล่าว ซึ่งใช้บังคับในขณะที่จำเลยทั้งสองถูกกล่าวหาและในขณะที่โจทก์ยื่นฟ้องมาให้ครบถ้วนด้วย เมื่อโจทก์มิได้บรรยายฟ้องว่า เครื่องเล่นดังกล่าวมีวิธีการใช้อย่างไร และสามารถทำให้แพ้ชนะกันได้หรือไม่อย่างไร จึงเป็นฟ้องที่ขาดองค์ประกอบความผิดตามกฎหมายไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) แม้จำเลยทั้งสองเข้าใจฟ้องคดีก็ไม่อาจลงโทษจำเลย ทั้งสองได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2572/2540

แม้โปยสลาकिनรวบเป็นภาพถ่ายจากเครื่องถ่ายภาพเอกสารไม่ใช่ต้นฉบับ แต่ภาพถ่ายเอกสารดังกล่าวเป็นบันทึกความจำเกี่ยวกับการเล่นการพนันสลาकिनรวบ มีจำนวนถึง 656 แผ่น และมีลักษณะเหมือนเป็นโปยสลาकिनรวบที่คนเดินโปยหรือเจ้ามือเป็นผู้ทำเพื่อส่งต่อให้เจ้ามือเหนือขึ้นไปอีกทอดหนึ่ง จึงต้องถ่ายสำเนาเก็บไว้เป็นหลักฐาน แม้จะรับฟังเป็นพยานเอกสารไม่ได้ แต่ก็ฟังได้ว่าเป็นพยานวัตถุเกี่ยวกับการเล่นการพนัน แม้โปยสลาकिनรวบจะลงวันที่ 20 มีนาคม 2537 โดยไม่มีฉบับใดลงวันที่ 1 เมษายน 2537 ก็ตาม แต่การเล่นการพนันสลาकिनรวบครั้ง เกิดเหตุนี้เจ้ามือผู้รับกินรับใช้ถือเอาผลการออกสลาकिनแบ่งของรัฐบาล ประจำงวดวันที่ 1 เมษายน 2537 เป็นเลขถูกสลาकिनรวบ และลูกค้าผู้เข้าเล่นจะได้รับสินพนัน ดังนั้น การที่มีผู้แทงหรือผู้เข้าเล่นล่วงหน้าเป็นเวลา 10 วัน จึงเป็นเรื่องปกติวิสัย หาเป็นเรื่อนาระวางสงสัยแต่อย่างใด แม้จำเลยที่ 1 จะเป็นภริยาจำเลยที่ 3 แต่จำเลยที่ 1 ก็เปิดร้านเสริมสวยซึ่งเป็นธุรกิจของตนเองอยู่คนละชั้นกับจำเลยที่ 3 แยกเป็นสัดส่วนต่างหากจากกัน และการที่จำเลยที่ 1 และที่ 3 ขณะถูกจับอยู่อาคารเดียวกันแต่คนละชั้นกัน จะถือว่าจำเลยที่ 1 ถูกจับในที่เกิดเหตุไม่ได้ กรณียังถือไม่ได้ว่าจำเลยที่ 1 ร่วมกระทำความผิดกับจำเลยที่ 3 แม้จำเลยที่ 3 จะปฏิเสธว่าการเล่นพนันสลาकिनรวบจะต้องมีบุคคลตั้งแต่สองฝ่ายขึ้นไปประกอบด้วยผู้เข้าเล่นกับเจ้ามือรับกินรับใช้หรือผู้เดินโปย จึงจะถือว่าเป็นการเล่นการพนันสลาकिनรวบได้และในการจับโปยสลาकिनรวบได้ที่จำเลยที่ 3 ก็ไม่มีบุคคลเข้าเล่นด้วยก็ตาม แต่เมื่อฟ้องโจทก์บรรยายว่า ส่วนพวกที่หลบหนีเป็นผู้เข้าร่วมเล่น แสดงว่าผู้จัดได้มีการเล่นและผู้เข้าเล่นอยู่ห่างกันโดยระยะทาง จึงไม่สามารถจับกุมได้ถือว่าการกระทำของจำเลยที่ 3 ครบองค์ประกอบความผิดแล้ว แม้จำเลยที่ 3 มีอาชีพเป็นหลักแหล่งและไม่เคยกระทำความผิดมาก่อนก็ตาม แต่จำเลยที่ 3 เป็นเจ้าสำนักและเจ้ามือสลาकिनรวบ ยอดจำนวนเงินที่ปรากฏในการเล่นสลาकिनรวบมีจำนวนมากถึง 4,801,152 บาท แสดงว่าจำเลยที่ 2 เป็นเจ้ามือรายใหญ่ไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายบ้านเมือง อีกทั้งการพนันสลาकिनรวบเป็นสิ่งมอมเมาและเป็นอบายมุขที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เศรษฐกิจของบ้านเมือง การกระทำของจำเลยที่ 3 จึงไม่มีเหตุสมควรที่จะรอกการลงโทษ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2627/2540

การพนันทายผลฟุตบอลต่างประเทศเป็นการพนันที่มอมเมาประชาชน เป็นอบายมุขที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติ รัฐบาลมีนโยบายที่จะปราบปรามมิให้มีการเล่นหรือให้ทดลองจำเลยเป็นเจ้ามือรายใหญ่ มีโปยทายผลของกลาง 4 แผ่น มีเงินที่รับแทงพนันมากถึง 27 ล้านบาท พฤติการณ์เป็นเรื่องราวร้ายแรง ไม่สมควรรอกการลงโทษให้จำเลย

คำพิพากษาฎีกาที่ 7854/2540

แม้การจัดให้มีการเล่นการพนันเพื่อนำมาซึ่งผลประโยชน์แห่งตน และการเป็นเจ้าของกินรับใช้การเล่นการพนันสลากกินรวบ อาจเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน แต่ข้อเท็จจริงในคดีนี้โจทก์กล่าวอ้างในฎีกาได้ความว่า จำเลยนั่งขายสลากกินรวบที่บ้านพักของจำเลย เมื่อมีลูกค้ามาซื้อ จำเลยได้เขียนใบสลากให้แก่ผู้ซื้อแล้วมอบใบสลากให้ผู้ซื้อเก็บไว้เป็นหลักฐาน ส่วนสำเนาใบสลากจำเลยเก็บไว้จนถูก เจ้าพนักงานจับกุมได้พร้อมเงินสดของกลาง จำนวน 40 บาท ดังนี้ แม้การกระทำของจำเลยจะเป็นความผิดทั้งฐานเป็นผู้จัดให้มีการเล่นการพนันเพื่อนำมาซึ่งผลประโยชน์แห่งตน และฐานเป็นเจ้าของกินรับใช้ด้วยก็ตามแต่จำเลยกระทำโดยมีเจตนาอันเดียวกันคือขายสลากกินรวบนั่นเอง การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานเป็นเจ้ามือรับกินรับใช้เพียงกรรมเดียว มิใช่เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน

คำพิพากษาฎีกาที่ 1307/2541

มาตรา 4 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478 กำหนดให้การเล่นอันระบุไว้ในบัญชี ข. ท้ายพระราชบัญญัติหรือการเล่นซึ่งมีลักษณะคล้ายกัน หรือการเล่นอื่นใดซึ่งรัฐมนตรีได้ออกกฎกระทรวงระบุเพิ่มเติมไว้ จะจัดให้มีขึ้นเพื่อเป็นทางนำมาซึ่งผลประโยชน์แก่ผู้จัดโดยตรงหรือทางอ้อมได้ต่อเมื่อรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต เห็นสมควรและออกใบอนุญาตให้หรือมีกฎกระทรวงอนุญาตให้จัดขึ้นโดยไม่ต้องมีใบอนุญาต ดังนั้น การจัดให้มีการเล่นตามบัญชี ข. ท้ายพระราชบัญญัติการพนันฯ นั้น จึงต้องเป็นการจัดให้มีขึ้นเพื่อเป็นทางนำมาซึ่งประโยชน์แก่ผู้จัด ผู้จัดจึงจะมีความผิดแม้ตามมาตรา 12 ซึ่งเป็นบทกำหนดโทษ จะใช้ถ้อยคำว่าผู้จัดให้มีการเล่นเท่านั้นก็ย่อมหมายถึงผู้จัดให้มีการเล่นอันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติการพนันฯ นั้นเอง ดังนั้น ข้อความที่บัญญัติไว้ในมาตรา 4 วรรคสอง ที่ว่า จัดให้มีขึ้นเพื่อเป็นทางนำมาซึ่งผลประโยชน์แก่ผู้จัดโดยตรงหรือทางอ้อม จึงเป็นองค์ประกอบความผิด เมื่อตามคำฟ้องของโจทก์ไม่ปรากฏข้อความว่า จำเลยจัดให้มีการเล่นบิลเลียดและสนุกเกอร์ ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับการเล่นบิลเลียดขึ้น เพื่อเป็นทางนำมาซึ่งผลประโยชน์แห่งตนโดยทางตรงหรือทางอ้อม ถือได้ว่าคำฟ้องของโจทก์ มิได้บรรยายถึงการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำความผิด ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) ปัญหาแม้จำเลยจะมีได้ยกขึ้นกล่าวอ้างแต่เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบด้วยมาตรา 225

คำพิพากษาฎีกาที่ 2023/2541

ศาลพิพากษาลงโทษปรับจำเลยที่ 1 ตามพระราชบัญญัติการพนันฯ ในคดีอื่นมาแล้ว 3 คดี ซึ่งจำเลยที่ 1 ได้ชำระค่าปรับตามที่ศาลลงโทษทุกคดี โดยมีได้อุทธรณ์ฎีกา คดีถึงที่สุดแล้ว ดังนี้ถือว่าจำเลยที่ 1 ได้พ้นโทษในคดีที่ศาลได้ลงโทษปรับมาแล้ว แล้วมากระทำความผิดคดีนี้อีกซึ่งยังไม่พ้นกำหนด 3 ปี จึงเพิ่มโทษจำเลยที่ 1 ตามพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 14 ทวิได้ เมื่อขณะศาลชั้นต้นพิพากษาคดีนี้ คดีที่ศาลรอการลงโทษจำเลยไว้ก่อนคดีนี้ยังไม่ถึงที่สุดโดยอยู่ระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา ศาลชั้นต้นจึงยังไม่อาจนำโทษที่รอไว้ในคดีดังกล่าวมาบวกเข้ากับโทษในคดีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 58 วรรคแรก

คำพิพากษาฎีกาที่ 788/2542

เครื่องรับโทรทัศน์สีของกลางเป็นเพียงเครื่องมือและอุปกรณ์รับภาพการแข่งขันชกมวยจากสถานีโทรทัศน์ซึ่งเป็นผู้ส่งภาพดังกล่าวมานั้น การที่จำเลยกับพวกซึ่งเป็นผู้ชมทำพนันผลการแข่งขันชกมวย หากทำให้เครื่องรับโทรทัศน์สีดังกล่าวเป็นเครื่องมือเครื่องใช้ในการเล่นการพนันชกมวยตามความหมายแห่งพระราชบัญญัติการพนันฯ โดยแท้จริงไม่ และแม้จำเลยจะให้การรับสารภาพกรณีของกลางตามฟ้อง แต่เมื่อปรากฏว่าตามสภาพของเครื่องรับโทรทัศน์ของกลางนั้นมิใช่เครื่องมือเครื่องใช้ในการเล่นการพนันชกมวยแล้ว เครื่องรับโทรทัศน์สีของกลางจึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินอันจะพึงริบตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3447/2542

การที่จำเลยที่ 1 กระทำความผิดฐานเป็นเจ้ามือรับกินรับใช้และร่วมเล่นกับจำเลยอื่นด้วยนั้น เป็นการกระทำความผิดผิดต่อกฎหมายหลายบท ปัญหานี้เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกาก็มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ เจ้าพนักงานจับจำเลยที่ 1 ได้พร้อมกับของกลางเพียงเล็กน้อย แม้จะจับผู้ร่วมเล่นการพนันได้ถึง 19 คน แต่การเล่นพนันดังกล่าว ไม่มีลักษณะเป็นบ่อนการพนันขนาดใหญ่ ทั้งจำเลยที่ 1 ไม่เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน จึงยังอยู่ในวิสัยที่จะแก้ไขฟื้นฟูให้กลับตัวเป็นคนดีได้ จึงสมควรรอการลงโทษเพื่อให้โอกาสจำเลยที่ 1 กลับประพฤติตนเป็นคนดีและประกอบสัมมาชีพหาเลี้ยงครอบครัวต่อไป แต่เพื่อให้จำเลยที่ 1 เช็ดหลาบยิ่งขึ้นสมควรกำหนดระยะเวลาในการรอการลงโทษให้นานขึ้นและกำหนดมาตรการในการคุมความประพฤติเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 301/2543

โผยเป็นเพียงของกลางที่เจ้าพนักงานตำรวจยึดได้จากจำเลยในขณะที่จับกุม และเป็นพยานหลักฐานอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่า จำเลยเล่นการพนันสลากกินรวบ ส่วนยอดเงินในโผยจะมีมากน้อยเพียงใด เป็นรายละเอียดที่โจทก์สามารถสืบได้ในชั้นพิจารณา โผยของกลางและยอดเงินตามโผย จึงไม่ใช่องค์ประกอบของความผิดฐานเล่นการพนันสลากกินรวบ โจทก์บรรยายฟ้องว่าจำเลยกับพวกที่หลบหนีร่วมกันเล่นการพนันสลากกินรวบ พนันเอาทรัพย์สินกันโดยจำเลยเป็นเจ้ามือรับกินรับใช้ถือเอาเลขท้าย 2 ตัว และ 3 ตัว ของรางวัลที่หนึ่งและเลขท้าย 2 ตัว ของสลากกินแบ่งรัฐบาล งวดประจำวันที่ 1 สิงหาคม 2541 เป็นเลขถูกรางวัล โดยจำเลยกับพวกไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายนั้น เป็นการบรรยายการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำความผิดข้อเท็จจริงและรายละเอียดที่เกี่ยวข้องพอที่จะทำให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดีแล้ว และเมื่อจำเลยให้การรับสารภาพย่อมแสดงว่าจำเลยเข้าใจข้อหาตามฟ้องโจทก์ได้ดี ฟ้องโจทก์จึงไม่ขาดองค์ประกอบของความผิดและไม่เคลือบคลุม

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1054/2543

พระราชบัญญัติการพนันฯ มาตรา 12 (1) ได้กำหนดโทษผู้เข้าเล่นหรือเข้าพนันในการเล่นการพนันตามบัญชี ก. หมายเลข 11 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 3 เดือนขึ้นไปจนถึง 3 ปี และปรับตั้งแต่ 500 บาทขึ้นไปจนถึง 5,000 บาท เว้นแต่ผู้เข้าเล่นหรือเข้าพนันที่เรียกว่าลูกค้ำ ให้จำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 5,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งเป็นการแยกบทกำหนดโทษสำหรับผู้เข้าเล่นหรือเข้าพนันที่ไม่ได้เรียกว่าลูกค้ำเป็นบทหนึ่ง และสำหรับผู้เข้าเล่นหรือเข้าพนันที่เรียกว่าลูกค้ำเป็นอีกบทหนึ่ง การที่จำเลยทั้งยี่สิบสองคนเข้าเล่นด้วยหรือเข้าพนันในการเล่นการพนันป็อกแปดเก้า โดย

ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันเป็นเจ้าของรับกินรับใช้และเป็นผู้เล่นหรือลูกค้ำคนแทง จำเลยทั้งยี่สิบสองก็มีเพียงเจตนาเดียว คือ เข้าเล่นหรือเข้าพนันในการเล่นการพนันป็อกแปดเก้า การกระทำของจำเลยทั้งยี่สิบสองจึงเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ต้องใช้กฎหมายที่มีโทษหนักที่สุดลงโทษแก่จำเลยทั้งยี่สิบสอง คือ ความผิดฐานเป็นเจ้าของรับกินรับใช้ การที่ศาลล่างทั้งสองเรียงกระทงลงโทษจำเลยทั้งยี่สิบสองในความผิดฐานเป็นเจ้าของรับกินรับใช้และเป็นผู้เล่นหรือลูกค้ำคนแทง รวม 2 กระทงนั้น เป็นการไม่ชอบ และเนื่องจากเป็นเหตุอยู่ในส่วนลักษณะคดี จึงให้มีผลถึงจำเลยอื่นๆ ที่มีได้ฎีกาด้วยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 213 ประกอบมาตรา 225 เจ้าพนักงานตำรวจจับจำเลยที่ 7 , ที่ 14 และที่ 16 กับพวกได้พร้อมอุปกรณ์การเล่นการพนันหลายรายการ และยึดเงินสดที่ใช้เอาออกพนันได้ถึง 68,860 บาท แสดงว่าเป็นการพนันวงใหญ่ เล่นได้เสียกันเป็นเงินจำนวนมาก ตามพฤติการณ์เป็นเรื่องราวร้ายแรง ประกอบกับก่อนคดีนี้จำเลยที่ 7 เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลชั้นต้นให้ลงโทษจำคุกและปรับฐานร่วมกันเล่นการพนันป็อกแปดเก้าโดยไม่ได้รับอนุญาต และศาลชั้นต้นเคยปรานีรอการลงโทษ แต่จำเลยที่ 7 ยังมากระทำความผิดอย่างเดียวกันซ้ำอีก ภายในกำหนดระยะเวลาที่ศาลรอการลงโทษในคดีก่อน จึงไม่มีเหตุสมควรรอการลงโทษจำเลยที่ 7 ส่วนจำเลยที่ 14 และที่ 16 ไม่ปรากฏว่าเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน อีกทั้งมีอาชีพการงานเป็นหลักแหล่งและต่างก็ต้องเลี้ยงดูภรรยาซึ่งไม่ได้ประกอบอาชีพ และบุตรซึ่งอยู่ในวัยศึกษาอีกคนละ 3 คน กรณีมีเหตุอันควรปรานีเพื่อให้โอกาสจำเลยทั้งสองกลับตัวเป็นพลเมืองดี สมควรรอการลงโทษจำเลยทั้งสอง

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3798/2543

การที่จำเลยอยู่ห่างเพียง 2 ถึง 3 ก้าว ตอนที่เจ้าพนักงานตำรวจมาจับกุมคนเล่นการพนันนั้นนับว่าใกล้ชิดกับวงการพนัน ต้องด้วยข้อสันนิษฐานว่าจำเลย เล่นการพนันตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการพนันฯ จำเลยมีหน้าที่นำสืบหักล้าง แม้จำเลยจะมีพยานหลายปากมาสืบว่าตอนเกิดเหตุจำเลยนั่งกินส้มตำอยู่หลังบ้าน แต่จำเลยหาได้ถามค้านพยานผู้จับกุมให้ปรากฏว่า โต๊ะที่จำเลยนั่งไม่ใช่โต๊ะที่ใช้เล่นการพนัน กลับได้ความจากผู้จับกุมว่าของกลางที่ยึดได้นั้นวางอยู่บนโต๊ะจำเลยซึ่งขณะนั้นจำเลยกำลังยืนขึ้น พยานจำเลยไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานโจทก์

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2292/2544

แม้เจ้าพนักงานตำรวจจับจำเลยได้พร้อมโปยสลากกินรวบ 13 แผ่น กระดาษรายการแทงพนันฟุตบอล 7 แผ่น ซึ่งถือว่าไม่มากก็ตาม แต่จำนวนเงินที่แทงพนันเป็นจำนวนมากเป็นแสนบาทขึ้นไป แสดงให้เห็นว่าจำเลยเล่นการพนันเป็นอาชีพ ตามพฤติการณ์เป็นเรื่องราวร้ายแรง ทั้งจำเลยมีประวัติในการกระทำผิดเกี่ยวกับ การพนันและความผิดอื่นมาแล้ว แสดงว่าจำเลยไม่ยำเกรงต่อกฎหมายหมกมุ่นอยู่กับอบายมุข ไม่พยายามปรับปรุงตัวหรือแก้นิสัยความประพฤติให้ดีขึ้น การที่ศาลล่างใช้ดุลพินิจลงโทษจำคุกโดยไม่รอการลงโทษให้นั้น เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดีแล้ว

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2653/2544

ยอดเงินตามโปยมีใช้องค์ประกอบความผิดฐานจัดให้มีการเล่นการพนันสลากกินรวบที่ต้องกล่าวมาในฟ้อง แต่เป็นรายละเอียดที่โจทก์นำสืบได้ในชั้นพิจารณา ไม่เป็นฟ้องเคลือบคลุม

คำพิพากษาฎีกาที่ 3036/2544

โจทก์ฟ้องจำเลยให้การรับสารภาพข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นว่า จำเลยได้กระทำความผิดตามฟ้อง และทรัพย์สินของกลางเป็นเครื่องมือและทรัพย์สินที่ใช้ในการเล่นการพนันสลากกินรวบ จำเลยจะมาโต้เถียงข้อเท็จจริงในชั้นขอคืนของกลาง ให้รับฟังว่าเงินสดของกลางบางส่วนไม่ใช่ทรัพย์สินที่ใช้ในการเล่นการพนัน แต่เป็นทรัพย์สินที่ยึดได้จากตัวจำเลย โดยจำเลยไม่ได้เอาออกพินตาม คำร้องหาได้ไม่ ทั้งการร้องขอคืนของกลางที่ศาลสั่งรับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 36 ศาลจะสั่งคืนได้ต่อเมื่อปรากฏว่าผู้ร้องขอเป็นเจ้าของที่แท้จริง และมีรู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด เมื่อจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดเสียเอง ศาลจะสั่งคืนของกลางให้ไม่ได้ จึงไม่มีเหตุที่จะรับคำร้องของจำเลยไว้ได้ส่วน

คำพิพากษาฎีกาที่ 7711/2544

การเล่นที่เสี่ยงโชคให้เงินแก่ผู้เล่นคนใดคนหนึ่งตาม บัญชี ข. อันดับที่ 16 ตามพระราชบัญญัติการพนันฯ ต้องมีลักษณะคล้ายกับการเล่นการพนันสลากกินแบ่งหรือสลากกินรวบด้วย แต่การพนันทายฟุตบอลไม่มีลักษณะคล้ายกับการเล่นการพนันสลากกินแบ่งหรือสลากกินรวบ ดังนั้น การกระทำของจำเลยจึงไม่เป็นความผิดตามฟ้อง อย่างไรก็ตามการพนันทายฟุตบอลเป็นการเล่นอื่นใดนอกจากที่กล่าวในมาตรา 4 จะพนันกันหรือจะจัดให้มีเพื่อให้พนันกันได้เฉพาะการเล่นที่ระบุชื่อและเงื่อนไขไว้ในกฎกระทรวง ซึ่งมาตรา 4 ทวิ วรรคสอง ให้ความหมายคำว่า การเล่น หมายความว่ารวมตลอดถึงการทายและการทำนายด้วย การเล่นพนันดังกล่าวต้องขออนุญาตจากเจ้าพนักงาน เมื่อจำเลยเล่นการพนันทายฟุตบอลโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดตามมาตรา 4 ทวิ กรณีเป็นเรื่องที่โจทก์อ้างฐานความผิดหรือบทมาตราผิด ศาลมีอำนาจลงโทษจำเลยตามฐานความผิดที่ถูกต้องได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคห้า ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยศาลฎีกายกขึ้นวินิจฉัยเองได้

คำพิพากษาฎีกาที่ 98/2545

การเล่นที่เสี่ยงโชคให้เงินแก่ผู้เล่นคนใดคนหนึ่งตามบัญชี ข. หมายเลข 16 แห่งพระราชบัญญัติการพนันฯ ต้องมีลักษณะคล้ายกับการเล่นการพนันสลากกินแบ่งหรือสลากกินรวบด้วย แต่การพนันทายฟุตบอลไม่มีลักษณะคล้ายกับการเล่นการพนันดังกล่าว จึงไม่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติการพนันฯ มาตรา 4 แต่เป็นการเล่นอื่นใดนอกจากที่กล่าวในมาตรา 4 จะพนันกันหรือจะจัดให้มีเพื่อให้พนันกันได้เฉพาะการเล่นที่ระบุชื่อและเงื่อนไขไว้ในกฎกระทรวง ซึ่งมาตรา 4 ทวิ วรรคสอง กำหนดให้ “การเล่น” หมายความว่ารวมตลอดถึงการทายและการทำนายด้วยการเล่นการพนันดังกล่าวต้องขออนุญาตจากเจ้าพนักงาน เมื่อจำเลยทั้งสองเล่นการพนันทายฟุตบอลโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน จึงมีความผิดตามมาตรา 4 ทวิ การที่โจทก์อ้างมาตรา 4 จึงเป็นเรื่องที่โจทก์อ้างฐานความผิดหรือบทมาตราผิด ศาลมีอำนาจลงโทษจำเลยตามความผิดที่ถูกต้องได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคห้า ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกายกขึ้นวินิจฉัยได้เอง แม้ไม่มีคู่ความยกขึ้นในชั้นฎีกา และย่อมมีอำนาจพิพากษาลงโทษจำเลยที่ 1 ผู้มีได้ฎีกาด้วย เพราะเป็นเหตุอยู่ในส่วนลักษณะคดี

คำพิพากษาฎีกาที่ 119/2547

จำเลยให้การรับสารภาพว่าทรัพย์สินของกลางที่โจทก์บรรยายมาในฟ้องเป็นอุปกรณ์และทรัพย์สินที่จำเลยใช้ในการเล่นพนันจริง ศาลรับฟังได้โดยโจทก์ไม่ต้องนำพยานหลักฐานมาสืบอีก ดังนั้น การที่จำเลยทั้งสี่อุทธรณ์ว่า เงินสดและเครื่องรับส่งเอกสารของกลางมิใช่ทรัพย์สินที่ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด ขอให้คืนทรัพย์สินดังกล่าวแก่จำเลยทั้งสี่ แต่ศาลอุทธรณ์ไม่รับวินิจฉัยให้เป็นการไม่ชอบและขอให้ศาลฎีกาวินิจฉัยให้คืน จึงเป็นการยกข้อเท็จจริงขึ้นใหม่ในชั้นอุทธรณ์ซึ่งขัดกับคำให้การรับสารภาพของจำเลยทั้งสี่ และมีข้อข้อที่โต้แย้งกันว่ากันมาแล้ว โดยชอบในศาลชั้นต้นต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 225 วรรคหนึ่ง ประกอบด้วยประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 และเมื่อจำเลยที่ 1 และที่ 3 ยกข้อเท็จจริงดังกล่าวขึ้นอ้างในชั้นฎีกาด้วย จึงมีข้อข้อที่โต้แย้งกันว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ต้องห้ามมิให้ฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 249 วรรคหนึ่ง ประกอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15

คำพิพากษาฎีกาที่ 120/2547

โจทก์บรรยายฟ้องว่า เมื่อระหว่างวันที่ 30 ตุลาคม 2544 เวลากลางวัน ถึงวันที่ 3 พฤศจิกายน 2544 เวลากลางวัน จำเลยร่วมกับพวกที่หลบหนีเล่นการพนันทายผลฟุตบอลอันเป็นการพนันอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ตามบัญชี ก. และ ข. ท้ายพระราชบัญญัติการพนันฯ พนันเอาทรัพย์สินกันโดยจำเลยเป็นฝ่ายเจ้ามือจัดให้มีการแทงพนันผลการแข่งขันฟุตบอลระหว่างเวลาดังกล่าวข้างต้นรวม 5 ครั้ง โดยทุกครั้งมีลูกค่านำเงินมาแทงพนันผลการแข่งขันฟุตบอลกับจำเลยตามจำนวนที่ระบุมาในฟ้อง ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นการบรรยายฟ้องเกี่ยวกับการกระทำของจำเลยครบองค์ประกอบความผิดฐานเป็นผู้จัดให้มีการเล่นพนันตามพระราชบัญญัติการพนันฯ มาตรา 4 ทวิ และมาตรา 12 (2) แล้ว

คำพิพากษาฎีกาที่ 2295/2547

ในกรณีที่มิได้ขอให้จ่ายเงินสินบนนำจับแก่ผู้นำจับได้ก็ต่อเมื่อมีการลงโทษปรับจำเลยด้วย เพราะจำนวนเงินค่าปรับจะต้องนำมาเป็นเกณฑ์ในการคำนวณว่าจะต้องจ่ายเงินสินบนนำจับแก่ผู้นำจับเป็นจำนวนเท่าใด เมื่อคดีนี้ศาลพิพากษาลงโทษจำคุกแต่อย่างเดียว โดยไม่ลงโทษปรับ จึงไม่อาจจ่ายเงินสินบนนำจับแก่ผู้นำจับได้